

Dîvan şâiri. Malkara'da doğdu. Asıl adı Yahya'dır. Pîr Ali'nin oğludur. İstanbul'da Davutpaşa Medresesi'nde öğrenim gördü. Gelibolu ve İstanbul medreselerinde müderrislik ve II. Murad'ın oğlu Mustafa ile başka şehzadelere hocalık yaptı, İstanbul'da öldü. Vefa Camii bahçesinde gömülüdür.

Gazel şairi olmasına rağmen kasideleriyle Önenmiştir. Şiirlerinden süsten uzak, kolay anlaşılır ve akıcı bir dil kullanmıştır. Nataicu'l Fünun, Hasb-ı Hal, Neva-yı Uşşak önemli eserleridir.

Arapça, Farsça ve Türkçe ile eser veren âlim [divan edebiyatı şairler](#)indendir. Edebiyatımızda sâde dilli ve samimî duygular bulunduran [gazelleri](#) ile tanınmıştır. Âşıkane söyleyişi vardır.

Manzum eserleri: 1. Dîvan (Tenkitli metnini Mertol Tulum ile M. A. Tanyeri hazırladı, 1977'de İ.Ü. Edebiyat Fakültesi Yayınları arasında çıktı.), 2. Hasb-ı Hâl (800 beyitlik [tasavvufi mesnevi](#)), 3. Tercüme-i Hadîs-i Erbain (Kırk hadisin kırk kit'a hâlinde tercümesi). Mensur eserleri: 1.1. Keşfü'l-hicâb min vechl'l-klât (İbni Arabî'nin Füsuslü'l-hikem'inin tercümesi), 2. Netâyicü'l-fünûn ve Mahâsinü'l-mütûn (Ansiklopedik bir eser), 3. Fazâilü'l-vüzerâ, 4. Risale-i Şikâyeti Rüzigâr, 5. Sinan Paşa'ya Mektup, 6. Nevâ-yı Uşşak, 7. Faslün fi fazîleti'l-ışk, 8. Terceme-i Münşeât-ı Hâce Cîhân.